

Zo ging dat ...

... in Limburg in 1916: “Verbod van den leurhandel in varkens”

**Verbod van den leurhandel
in VARKENS.**

§ 1.
De leurhandel in varkens wordt in de provincie Limburg verboden.

§ 2.
LEURHANDEL in den zin dezer verordening is:
1/ het te koop bieden van varkens,
2/ de aankoop van varkens ten einde wederverkoop;
beide buiten de gemeenteomschrijving der eigen woonplaats of der plaats waar men zijn bedrijf gevestigd heeft, zonder voorsafgaande bestelling, in eigen persoon of door anderen.
Het marktverkeer valt hier niet onder.

§ 3.
Overtredingen dezer verordening worden gestraft met geldboete tot 1000 Mark of met gevang tot 3 maanden. Ook kunnen beide straffen gelijktijdig uitgesproken worden.
In meer ernstige gevallen, kunnen daarenboven de varkens verbeurd verklaard worden.

§ 4.
De Duitse kriegsrechtbanken of militaire overheden zijn in deze bevoegd.

§ 5.
Deze verordening treedt in voege op 30^e Januari 1916.

Hasselt, den 13 Januari 1916.

Der Militärgouverneur
KEIM,
General-Major.

Met verwijzing naar bovenstaande, in het belang eener krachtdadige bestrijding der milt- en pootziekte uitgevaardigde verordening, worden de met het markttoezicht gelaste Duitse en Belgische veeartsen hierbij er op gewezen, aan het onderzoek der ter markt gebrachte varkens onder opzicht van de milt- en pootziekte (bezigting der pooten) hunne bijzondere opmerkzaamheid te besteden.

Hasselt, den 13 Januari 1916.

Der Militärgouverneur
KEIM,
General-Major.

41964. — Drukkerij J. CHYSENS, Damerstraat, Hasselt

Oorlog of geen oorlog, in Limburg ging het leven van iedere dag, met zijn speciale en banale momenten tijdens de oorlogsjaren ook in 1914-1948 door. In de winter 1915-1916 werd de provincie getroffen door een epidemieziekte onder de varkens. Daarom, en om het toezicht op de veestapel te vergemakkelijken, verbood de Duitse overheid op 13 januari 1916 de “leurhandel” in varkens.

Daarmee bedoelde men dat het verboden werd nog varkens op te kopen om die elders te gaan verkopen, buiten de officiële veemarkten. Het was in die tijd gebruikelijk dat varkenshandelaren van boerderij tot boerderij trokken om er bijvoorbeeld het overschot aan biggen op te kopen, om die dan te verkopen aan mensen die graag één varkentje mestten met het afval uit hun huishouden. Dat ziekten zich op die manier snel konden verspreiden van de ene stal naar de andere behoeft geen uitleg. Varkenshandel op de officiële veemarkten, die onder toezicht stonden van een veearts, bleef ondertussen wel toegestaan.

Met een boete van 1.000 mark voor elke overtreding van dit verbod wilde de Duitse overheid duidelijk maken dat het haar menens was. Anderzijds geeft de vermelding dat dit reglement pas op 30 januari zou ingaan te denken dat het hen eerder om de controle op de veestapel en het bestrijden van de zwarte handel ging dan om de gezondheid van de veestapel.

Rombout Nijssen
www.romboutnijssen.be

VERORDENING

betreffende de aangifte en de inbeslagneming van telefoon-schakelborden in het gebied van het Generaal Gouvernement in België.

1. Al de telefoon-schakelborden, met behulp waarvan ten minste 10 telefoonposten kunnen aangesloten worden, zijn aan te geven.

2. De aangifte moet ten laatste op 15 Februari 1918, met opgave van soort en herkomst (Staats of privaatinrichtingen) en aanduiding van het perceel (naar gemeente, straat en huisnummer) op hetwelk de telefooninrichting zich bevindt, schriftelijk gedaan zijn bij de « Kaiserlich Deutsche Post- und Telegraphenverwaltung in Belgien » (Keizerlijk Duitsch Beheer van Posterijen en Telegrafen in België), Hertogstraat 4, te Brussel.

3. Tot de voorgeschreven aangifte zijn verplicht:
a) de eigenaar,
b) alwie de telefooninrichtingen in bewaring heeft (bezitter, beheerder),
c) alwie tot eigen baat of tot andermans baat, gerechtigd is over de telefooninrichtingen te beschikken.

Wanneer één hunner op regelmatige wijze aangifte doet, zijn de anderen van deze verplichting ontslagen.

4. De onder cijfer 1 bedoelde telefooninrichtingen worden hierbij in beslag genomen. Om het even welke beschikking daarover, hetzij door handel, verwerking, gebruik of vernieling, is verboden.

5. Wie de bepalingen van deze verordening opzettelijk of uit nalatigheid overtreedt, wordt gestraft met ten hoogste 2 jaar gevangenis en met ten hoogste 20.000 mark geldboete, of met één dezer straffen, zoover een andere strafwet geen zwaarder straf voorziet. Bovendien is verbeuring in geval van nalatigheid toegelaten; in geval van opzettelijke overtreding is zij geboden.

De Deutsche krijgsvrechtbanken en krijgsvbevelhebbers zijn tot oordeelvelen bevoegd.

Brussel, den 18e Januari 1918.

Der Generalgouverneur in Belgien.
Freiherr von FALKENHAUSEN,
Generaloberst.

VERBOD

zich te laten vervoeren op hondskarren.

§ 1.

Het is verboden zich te laten vervoeren op hondskarren.

§ 2.

De overtredingen worden gestraft met hechtenis tot 6 weken of met geldboete tot 150 mark. Beide straffen kunnen ook gelijktijdig uitgesproken worden.

§ 3.

De Deutsche krijgsvrechtbanken of militaire overheden zijn in deze bevoegd.

§ 4.

Deze verordening treedt den 30^e Januari 1916 in voege.

HASSELT, den 14 Januari 1916.

Der Militärgouverneur,
KEIM,
Generalmajor.

4773. — J. Geyss. Beuhl.

Bekendmaking

Op grond mijner Verordening van 8 Juli 1916 betreffende de Oogstkommissies, evenals der uitvoeringsbepalingen van 8 Juli 1916 tot deze Verordening, heb ik, op voorstel der Centrale Oogstkommissie (Zentral-Ernte-Kommission), de hoogste prijzen voor den verkoop van gedorscht koren, meel, zemelen en brood voorhands als volgt vastgesteld :

	per 100 kgr.
voor tarwe uit stapelplaats of molen geleverd	fr. 50.53
» rogge » » » » »	» 28.45
» masteluin » » » » »	» 29.98
» ongepelde spelt » » » » »	» 26.57
» zemelen uit den molen geleverd	» 21.50
» tarwemeel aan bakkers of verbruikers geleverd	» 62.74
» roggemeel » » » » »	» 35.81
» masteluinmeel » » » » »	» 37.68
» tarwebrood aan verbruikers geleverd	per kgr. —.54

Deze hoogste prijzen worden op 15 Februari 1917 van kracht.

STAD HASSELT

BERICHT

DE BURGEMEESTER DER STAD HASSELT
Op bevel der Deutsche Militaire Overheid, maakt bekend hetgeen volgt :

MELDEPLICHTIGEN

De meldeplichtige Belgen in deze Stad woonachtig en geboren in de jaren 1877 tot 1900 welke uit reden van nalatigheid, ziekte of lichamelijke gebreken, zich noch niet op het Meldeamt, alhier Leopoldsplaats n° 36 aangegeven hebben, moeten zonder uitstel zich aldaar aangeven, of doen aangeven indien zij het zelfs niet kunnen, ten einde er zich eene Meldekaart te doen afleveren.

Niet aangeving wordt gestraft.

HASSELT, den 17 Januari 1918.

Z

De Burgemeester,
Ferd. PORTMANS.

Z. Nr. 3205. 24-1-18

2205. — Dr. VAN LANSHUYKER, Beuhl.

